

Obsah

Úvod

Pojem filozofie

Otázka po skutečnosti

Pravzor, obraz, napodobení

Podobentví jeskyně

Skutečnost jako reprodukce

Skutečnost jako obraz obrazů

Kulturní průmysl jako klamný obraz

Hyperreálné a imaginární

Problematika bytí

Vědění je ctnost

Láska k pravdě: Platón

Společenská nejistota - ten, který se neustále ptá: Sókratés

Obraz nepřítel: sofisté

Obraz a pravzor

Dualismus jako výklad světa

Z myšlenkových podnětů se stávají školy

Vědomě drsný způsob života

Zrození tragédie

Filozofie se stává vědou

Jednotný princip světa - předsókratikové

Řád světa je řádem jazyka

Forma a látka

Skutečnost a možnost

Principy jsoucna

Obecné a jedinečné

Proč je vůbec jsoucno a ne spíše nic?

Bytí a nicota

Logika

Pojem

Soud

Úsudek

Výroková logika

Co mohu vědět? - Filozofie tazajícího

se subjektu

Člověk novověku: nezávislý, znejistěný, odkázaný sám na sebe

Myslím, tedy jsem

7	Descartes a moderní myšlení	47
8	Jiný počátek: smyslová zkušenost	48
	Nepřítel člověka: příroda. Francis Bacon	48
9	„Nic není v rozumu, co dříve nebylo ve smyslech.“ John Locke	50
9	Opatrné zacházení s fakty	51
11	Rozum si stanoví hranice. Immanuel Kant	55
12	Předměty se musí řídit naším poznáním	55
12	Kopernikovský obrat	58
13	Schopnost člověka utvářet smysluplné výpovědi o světě i o sobě samém	58
15	Od nazírání přes pojmy k idejím	61

Evoluce vědění

Vývoj člověka: Comte

Volání po jasnosti

Od krize matematiky k nové logice

Co je počet

Množina, která obsahuje samu sebe jen tehdy, když samu sebe neobsahuje

Teorie jazykových stupňů

Každý formální systém je neúplný

Zkušenostně vědecké poznání

Kritérium smyslu

Problém základu pozorování

Poznání opravováním omylů

Evoluce nebo revoluce?

Osvícenství

Stanoviska a cíle osvícenství

Odpověď na otázku: co je osvícenství?

Kritika osvícenství

Konec osvícenství – postmoderna

Svět pojmu – svět hmoty

Subjekt ustavuje svůj svět

Myslíci já jako střed světa: René Descartes

Nutnost mezních pojmů: Immanuel Kant

Individuum klade samo sebe. Johann Gottlieb Fichte

Pravda jako celek: Georg Wilhelm Friedrich Hegel

Německý idealismus – filozofie měšťanstva

Subjekt nachází své místo v materiálním světě

Svět jako organizovaná hmota	101	Jazyková teorie strukturalismu	137
Člověk: stroj	104	Hermeneutika	139
Dichotomické myšlení	105	Jazyk jako vězení	142
		Slast z textu	143
Filozofie se stává praktickou	107		
Od odcizené práce ke společenské revoluci: Karl Marx	107	Dekonstrukce pojmu já	147
Pragmatismus	111	„Já je jiný“	147
Zájem o existenci: Søren Kierkegaard	112	Filozofie jako archeologie: Michel Foucault	149
„Paradox je vášeň myšlenky“	114	Subjekt přestává být středem: Jacques Lacan	151
Přehodnocení všech hodnot: Friedrich Nietzsche	117		
Člověk je tím, čím se učiní: Jean Paul Sartre	119	Etika	153
Kritika dialektického rozumu	121	Blaženost jako cíl lidského jednání	153
Pocit absurdity	123	Etický egoismus	155
Smrt jako mezní situace – existence a transcendence	126	Primát povinnosti	155
		Formy univerzalizace	157
Jazyk v centru filozofie	130	Převzetí požadavku autonomie	159
Postupující formalizace	130	Konstituce identity já	160
Věta je obrazem skutečnosti	132	Řeč etiky	162
Jazykové hry	133	Bezmoc etiky jako následek postmoderního vědění?	164
Funkce jazyka	135	K problému odpovědnosti vědy a techniky	165
		„Apokalypse Now?“	167